

Sygn. akt SNO 30/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Jan Bogdan Rychlicki (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

Protokolant Katarzyna Wojnicka

w sprawie K. K.

sędziego Sądu Rejonowego w B.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 listopada 2013 r.,

zażalenia, wniesionego przez obwinioną

na postanowienie Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w [...]

z dnia 23 lipca 2013 r., w przedmiocie kosztów postępowania

postanowił:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę w tym zakresie przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu - Sądowi Dyscyplinarnemu w [...].

UZASADNIENIE

K. K. sędzia Sądu Rejonowego została obwiniona o to, że „1. w okresie od 12 do 16 grudnia 2011 r. dopuściła się oczywistego i rażącego naruszenia art. 83 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) oraz art. 229 § 2 Kodeksu pracy poprzez to, że nie stawiała się do wykonywania obowiązków mimo odmowy udzielenia jej urlopu, przez co świadczyła pracę na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w wymiarze nie odpowiadającym zakresowi jej zadań służbowych, a także nie poddała się w tym okresie

kontrolnemu badaniu lekarskiemu, a ponadto uchybiła godności urzędu poprzez to, że nie zainteresowała się sposobem załatwienia jej podania o urlop i nie poinformowała przełożonych o przyczynie nieobecności,

tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.);

2. w okresie od 14.02. 2012 r. do 20.12.2012 r. dopuściła się oczywistego i rażącego naruszenia art. 156 § 1-2 k.p.k., art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (j.t.: Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) oraz art. 85 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) poprzez to, że w sprawie [...] Sądu Rejonowego w [...], z jej powództwa, przy piśmie z 14.02.2012 r., które wpłynęło do tego Sądu 20.02.2012 r. złożyła kserokopie wyroku, postanowień i protokołów z akt spraw karnych Sądu Rejonowego w [...], bez wcześniejszego zwrócenia się we właściwym trybie o wydanie tych kserokopii z akt,

tj. o przewinienie służbowe z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.)”.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny wyrokiem z dnia 26 czerwca 2013 r. „1.w ramach czynu zarzucanego obwinionej K. K. w pkt. 1 wniosku uznał ją za winną przewinienia służbowego polegającego na tym, że w dniu 12 grudnia 2011 r. po przesłaniu drogą faksową o godz. 9.45 wniosku o udzielenie urlopu obejmującego okres 12-16 grudnia 2011 r. (4 dni urlopu na żądanie oraz jeden dzień zaległego urlopu wypoczynkowego) nie podjęła żadnych działań mających na celu uzyskanie informacji o sposobie rozpoznania powyższego wniosku, w następstwie czego nie powzięła wiadomości o odmowie udzielenia urlopu i nie stawiała się w pracy w okresie 12-16 grudnia 2011 r. mimo nieudzielenia urlopu w rozumieniu art. 167 k.p. oraz art. 168 k.p. – (nieobecność nieusprawiedliwiona), tj. przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98,poz. 1070 ze zm.) i na podstawie art. 109 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) wymierzył jej karę upomnienia;

2. uniewinnił K. K. od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt. 2 wniosku;

3. na podstawie art. 133 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążył Skarb Państwa.

Odwołania od wyroku wnieśli obwiniona oraz jej obrońcy.

W dniu 2 lipca 2013 r. obwiniona złożyła wniosek o zwrot uzasadnionych wydatków strony, w wysokości 1.133. zł i 35 gr.

Sąd Apelacyjny – Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 23 lipca 2013 r. sygn. akt: ASD .../13, na podstawie art. 133 u.s.p. oraz art. 618 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. wniosku obwinionej nie uwzględnił.

W uzasadnieniu postanowienia podniesiono m.in., że obwiniona po „zmodyfikowaniu” opisu czynu zarzucanego w pkt. 1 uznana została za winną popełnienia przewinienia służbowego z art. 107 § 1 u.s.p., natomiast została uniewinniona od popełnienia drugiego z zarzucanych jej czynów. Postępowanie co do obu czynów toczyło się łącznie, na pięciu terminach rozpraw. Konieczność odraczania lub też przerywania rozprawy wiązała się z czynnościami dowodowymi dotyczącymi tylko pierwszego czynu, a zatem żaden z terminów rozprawy nie miał bezpośredniego związku z tą częścią postępowania o czyn z pkt 2. W związku z tym w ocenie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego brak było podstaw do uwzględnienia wniosku obwinionej.

Zażalenie na to postanowienie wniosła obwiniona. Zaskarżając je w całości zarzuciła: obrazę przepisu prawa materialnego mającą wpływ na treść postanowienia, tj. art. 133 ustawy z dnia 27.07. 20001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych poprzez

1. Błędą jego wykładnię.

2. Nieprawidłowe (wadliwe) zastosowanie (niewłaściwą subsumpcję).

„3. Brak jakiegokolwiek samodzielnej analizy prawnej zagadnienia, zastąpionej powołaniem się jedynie na 2 postanowienia Sądu Najwyższego, nie mające mocy powszechnie obowiązującej, z automatycznym przekładaniem znaczenia takich tez,

sformułowanych w innych sprawach, bezpośrednio na dotyczące mnie okoliczności w konkretnych realiach o innym znaczeniu, na moją niekorzyść”,

obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść postanowienia, t.j.:

- art. 616 k.p.k. poprzez traktowanie uzasadnionych wydatków strony odrębnie niż kosztów postępowania pomimo, że są ich częścią składową i pominięcie znaczenia prawnego tej regulacji, jak i samego przepisu w podstawie prawnej i w uzasadnieniu postanowienia,

- art. 630 k.p.k., który nie ma w ogóle zastosowania przy prawidłowej wykładni art. 133 ustawy z dnia 27.07. 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych, a *de facto* został przez Sąd Dyscyplinarny nieprawidłowo zastosowany, co wynika z samej treści uzasadnienia, ale bez żadnego wskazania go w podstawie prawnej i w uzasadnieniu postanowienia,

- rażącą niesprawiedliwość polegającą na niezasadnym ponoszeniu skutków finansowych nieprawidłowości proceduralnych organów procesowych, zaistniałych w postępowaniu [...].

Obwiniona oceniając zaskarżone postanowienie jako „rażąco niesprawiedliwe” wniosła o zwrot uzasadnionych wydatków strony na łączną kwotę 1.333. zł i 35 gr poniesionych przez nią w postępowaniu dyscyplinarnym w sprawie [...].

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w związku z odwołaniem obwinionej od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w [...] z dnia 26 czerwca 2013 r. wyrokiem z dnia 7 listopada 2013 r. zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił obwinioną od popełnienia przypisanego jej czynu w pkt. 1 wyroku, a kosztami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny rozstrzygając o zasadności wniesionego zażalenia uznał, iż w zaistniałej aktualnej sytuacji procesowej, nie negując trafności podjętego w innym układzie procesowym zaskarżonego postanowienia Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego, należało postanowienie to uchylić i sprawę w przedmiocie zwrotu uzasadnionych wydatków strony które ona poniosła w związku z prowadzonym postępowaniem dyscyplinarnym, które *in fine* zakończyło się uwolnieniem jej od odpowiedzialności dyscyplinarnej przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu.

W postępowaniu tym odpowiednie zastosowanie powinna znaleźć regulacja prawna określona w art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 616 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art.

128 u.s.p.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.